

NIEZALEŻNY SAMORZĄDNY ZWIĄZEK ZAWODOWY

Komisja Krajowa
80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24
tel. 58/308-4480, 58/308-4311 fax. /58 308-4219
sekprez@solidarnosc.org.pl
S3347/W/10

SEKRETARIAT SZEFA KS
WPLYNĘŁO

dnia.....10.....01.....2011..... r.

.....
(podpis)

Gdańsk, 7 stycznia 2011 r.

Szanowny Pan Lech Czapła

Szef Kancelarii Sejmu RP

Dotyczy: GMS – WP – 183 – 212 / 10

Z upoważnienia Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłaszam następujące uwagi do rządowego projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców:

- ✓ Do art. 2 projektu ustawy dotyczącego zmian w ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz.U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1848, ze zm.)

- *Pkt. 1) dotyczący propozycji dodania ust. 16a.*

Dodanie ustępu 16a w proponowanym brzmieniu komplikuje obecne rozwiązanie prawne dotyczące wypłaty udziałów po zmarłym członku spółdzielni. Zgodnie z art. 16 § 3 ustawy prawo spółdzielcze członek spółdzielni może w deklaracji lub w odrębnym pisemnym oświadczeniu złożonym spółdzielni wskazać osobę, której spółdzielnia obowiązana jest po jego śmierci wypłacić udziały. Prawo z tego tytułu nie należy do spadku. Wprowadzając w proponowanym ust. 16a ustawowe prawo dziedziczenia udziałów, poza zakresem regulacji znalazła się sytuacja w której osoba wskazana przez zmarłego członka spółdzielni na podstawie art. 16 § 3 ustawy prawo spółdzielcze nie będzie spadkobiercą. Jak w takiej sytuacji kształtować się będzie pierwszeństwo praw: prawo żądania wypłaty udziałów osoby nie będącej spadkobiercą i prawo spadkobiercy do udziału.

Wprowadzając zasadę dziedziczenia udziałów po zmarłym członku spółdzielni, nie można znaleźć racjonalnego uzasadnienia ograniczenia tego

prawa w stosunku do spadkobierców, którzy nie mogą lub nie chcą być członkami spółdzielni poprzez uzależnienie prawa do dziedziczenia udziałów od spełnienia przesłanek w postaci członkostwa w spółdzielni lub złożenia deklaracji przystąpienia do spółdzielni. Rozwiązanie takie w sposób nieuzasadniony różnicuje sytuację prawną spadkobierców. Należy również zauważyć iż proponowane brzmienie art. 16 a pozostawia poza uregulowaniem część możliwych stanów faktycznych. Projektodawcy poza obszarem regulacji pozostawili sytuację, w której spadkobierca mimo złożenia deklaracji przystąpienia do spółdzielni, nie zostanie przyjęty w poczet jej członków np. nie spełnienia wymogów statutu lub z uwagi na swobodę kształtowania zapisów statutu uzależniających przyjęcie nowych członków od odpowiedniej sytuacji gospodarczej zakładu. Brak w tym przypadku podstawy prawnej wypłaty udziału spadkobiercom.

W związku z tym, iż obecne przepisy pozwalają członkowi spółdzielni w sposób nie budzący wątpliwości prawnych zadysponować udziałem na wypadek śmierci, natomiast dodanie art. 16a w proponowanym brzmieniu jedynie skomplikuje stan prawny nie przynosząc uzasadnionych korzyści wnosimy o skreślenie pkt. 1 art. 2 projektu ustawy.

- *Pkt. 3) dotyczący propozycji dopuszczenia w statucie spółdzielni możliwości zatrudnienia wszystkich lub niektórych członków na podstawie umowy o pracę.* Spółdzielca może być zatrudniony w spółdzielni pracy wyłącznie na podstawie spółdzielczej umowy o pracę. Spółdzielcza umowa o pracę jest umową szczególnego rodzaju, nawiązującą stosunek pracy między stronami pozostającymi ze sobą w stosunku członkostwa. Cechą wyróżniającą spółdzielcze stosunki pracy jest niewystępowanie w nich instytucji rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy spółdzielcy. Spółdzielczą umowę o pracę można wypowiedzieć tylko w przypadkach przewidzianych w prawie spółdzielczym. Ta ochrona spółdzielczego stosunku pracy wynika z idei, dla jakiej były tworzone spółdzielnie pracy - prowadzenia wspólnego przedsiębiorstwa w oparciu o osobistą pracę członków oraz z zaangażowania finansowego członków spółdzielni w jej majątek. Na członku spółdzielni ciąży obowiązek wniesienia wpisowego oraz zadeklarowanych udziałów stosownie do postanowień statutu spółdzielni. Członek spółdzielni uczestniczy również w pokrywaniu strat spółdzielni do wysokości zadeklarowanych udziałów. W

wyniku wprowadzenia proponowanej zmiany w spółdzielniach pracy dopuszczone byłoby zatrudnianie członków spółdzielni na czas próbny, czas określony oraz rozwiązywanie z nimi stosunku pracy na podstawie art. 52 k.p. Zdaniem Związku jest to propozycja niekorzystna dla spółdzielców i sprzeczna z ideą spółdzielczości, zgodnie z którą decyzje odnośnie stanu zatrudnienia oraz przyjęcia lub wykluczenia z grona członków podejmowane są kolektywnie przez uprawnione organy a nie jednoosobowo. Pozostawienie obowiązku zaangażowania materialnego członków w działanie spółdzielni oraz pokrywanie strat spółdzielni przy dopuszczeniu jednoosobowego podejmowania decyzji przez pracodawcę odnośnie wypowiedzenia stosunku pracy, mogłoby prowadzić do szeregu nadużyć. Jednocześnie pragniemy przypomnieć, iż prawo spółdzielcze umożliwia w spółdzielniach pracy, o ile przewiduje to statut spółdzielni, uzależnienie przyjęcia na członka spółdzielni od odbycia okresu kandydackiego. Długość trwania okresu reguluje statut spółdzielni. Do kandydatów na członków spółdzielni stosuje się przepisy Kodeksu pracy dotyczące osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony. Więc w świetle obecnie obowiązujących przepisów możliwe jest zatrudnianie przez spółdzielnię pracowników na czas określony.

Z powyższych powodów Prezydium KK. NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje zaproponowane zmiany i proponuje skreślenie pkt. 3.

- *Pkt. 4) dotyczący propozycja przekształcenia spółdzielni pracy w spółkę handlową.*

Zaproponowane rozwiązania nie zabezpieczają w sposób wystarczający praw członków spółdzielni, którzy nie przystąpią do spółki przekształconej. W szczególności dotyczy to braku ochrony trwałości ich stosunku pracy po zarejestrowaniu spółki. Ustawodawca nie przewidział okresu, w jakim umowy o pracę tych osób nie mogłyby być wypowiedzane. Zastrzeżenia również budzi nierówny udział w majątku byłej spółdzielni członków spółdzielni, którzy nie przystąpią do spółki przekształconej. Osobom tym wypłacone zostaną tylko wpisowe, udziały członkowskie i udziały członkowskie z podziału nadwyżki bilansowej. Dla porównania w przypadku przekształcania spółek handlowych, zgodnie z art. 565. § 1. K.s.h. wspólnikowi, który nie złożył oświadczenia o uczestnictwie w spółce przekształconej, przysługuje roszczenie

o wypłatę kwoty odpowiadającej wartości jego udziałów albo akcji w spółce przekształcanej. Kwoty odpowiadające wartości ich udziałów albo akcji w spółce przekształcanej są wartością bilansową, która jest obliczana metodami określonymi w obowiązujących przepisach dotyczących rachunkowości i sprawozdawczości finansowej. Zatem sytuacja prawna pod względem uczestnictwa w majątku przekształcanej spółki wspólników przekształcanych spółek handlowych, którzy nie złożyli oświadczenia o uczestnictwie w spółce przekształcanej, jest korzystniejsza niż sytuacja prawna członków przekształcanej spółdzielni, którzy nie złożyli oświadczenia o uczestnictwie w spółce przekształcanej.

Nie widzimy również uzasadnienia dla umożliwienia zostania założycielem spółki przekształcanej osobom niebędącym członkami spółdzielni. Obawiamy się, że to rozwiązanie może stanowić źródło nadużyć przy przekształcaniu spółdzielni.

W porównaniu z projektem ustawy o likwidowaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców z grudnia 2009 r. w proponowanym kształcie ustawy zabrakło rozwiązań dotyczących odpowiedzialności biegłego rewidenta wobec spółdzielni i wobec członków spółdzielni za szkody wyrządzone z jego winy, co jest rozwiązaniem niekorzystnym dla spółdzielców.

- ✓ Do art. 50 projektu ustawy dotyczącego zmian w ustawie o rencie socjalnej (Dz. U. 2003, Nr 135, poz. 1268 z późn. zm.)

Zaproponowane zmiany polegają na umożliwieniu dokonania wyboru co do sposobu powiadomienia organu wypłacającego rentę przez osobę pobierającą rentę socjalną, w przypadku osiągnięcia przez nią przychodu w kwocie powodującej zawieszenie prawa do tej renty. Proponuje się, aby osoba zobowiązana do powiadomienia, mogła tego dokonać w formie przedstawienia zaświadczeniu albo oświadczenia określającego kwotę przychodu. Zaproponowane rozwiązanie jest niezgodne z zapowiadanymi działaniami Rządu RP, których celem ma być zniesienie zasady zawieszania renty socjalnej w przypadku osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego. Przejaw takiej woli politycznej wyraził Rząd RP w projekcie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (druk Sejmowy nr 627) proponując uchylenie art. 10 ustawy o rencie socjalnej. Podobne przekonanie o konieczności takiej zmiany ustawy o rencie socjalnej prezentował Pełnomocnik Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych podczas spotkań z przedstawicielami Związku.

Dlatego Prezydium KK NSZZ „Solidarność” zaproponowane zmiany w ustawie o rencie socjalnej uważa za niewystarczające i niezgodne z zapewnieniami Rządu i oczekiwaniami środowiska osób niepełnosprawnych.

- ✓ Do art. 64 projektu ustawy dotyczącego ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. nr 69, poz. 415, z późn. zm) Z uwagi na szczególny charakter działalności prowadzonej przez agencje zatrudnienia uzasadnione jest wprowadzenie obowiązkowej weryfikacji (przez marszałka województwa) danych zawartych we wniosku złożonym przez podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia.

Niezbędna jest również zmiana polegająca na rozszerzeniu kompetencji Państwowej Inspekcji Pracy w zakresie badania legalności działalności gospodarczej prowadzonej przez agencje zatrudnienia, a także przestrzegania przez nie praw pracowniczych.

- ✓ Projekt ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców wprowadza prawo składania oświadczeń w miejsce obecnego obowiązku przedstawiania zaświadczeń. Realizacja tego celu ma dokonać się poprzez wprowadzenie do szeregu ustaw o których mowa w art. 8, art.10, art.16, art. 18 - 22, art.24, art.27, art.30, art.33, art.35 - 36, art.38 - 41, art. 44 - 47, art. 50-52, art. 55, art. 58, art. 60, art. 62 – 65, art. 70 – 72, art. 74 – 77, art. 84- 89 projektu, klauzuli o następującej treści: „ Oświadczenie, o którym mowa w , składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”. Niestaranna redakcja przepisu powoduje jego niezrozumiałość jeśli chodzi o sens prawny. Projektodawca używa pojęcia „fałszywe zeznanie” podczas gdy w istocie rzeczy zapewne chodzi o poświadczenie nieprawdy w dokumencie w rozumieniu kodeksu karnego (np. art. 297 par §1 kodeksu karnego). Natomiast zwrot „fałszywe zeznanie” dotyczy tylko i wyłącznie oświadczeń świadków w toczącym się procesie karnym i jako taki w powyższym kontekście użyty w jest w sposób nieadekwatny. Rozumiejąc intencję ustawodawcy lepszą formą jednak w takich sytuacjach jest pouczenie o odpowiedzialności karnej za naruszenie konkretnych przepisów kodeksu karnego. Złożenie oświadczeń w kształcie proponowanym w ustawie w przypadku rzeczywistego procesu karnego nie będzie miało zbyt wielkiej mocy dowodowej (nie przesądzi w żadnym wypadku o winie z tego tytułu). Przepis

dotyczący treści klauzuli złożenia oświadczenia i odpowiedzialności karnej za poświadczenie nieprawdy w dokumencie wymaga doprecyzowania.

W załączeniu przekazuję również przesłane do strony rządowej decyzje Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" dotyczące poprzednich wariantów projektów ustaw o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców.

Z poważaniem

Członek Prezydium Komisji Krajowej
NSZZ "Solidarność"

Henryk Nakonieczny

Do wiadomości:

1. Ministerstwo Gospodarki
2. Ministerstwo Skarbu Państwa

Decyzja
Prezydium KK
nr 7/10

ws. opinii o projekcie ustawy MG o *ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców*

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” odnosząc się do przesłanego w trybie określonym w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r., Nr 79, poz. 854 z późn. zm.) projektu ustawy Ministra Gospodarki o *ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców* (zwanego dalej projektem) zdecydowanie negatywnie opiniuje propozycje:

- zmierzające do ograniczenia rygorów związanych z nieterminowym i nieprawidłowym realizowaniem obowiązków z zakresu ubezpieczeń społecznych przez płatników składek;
- obniżenia wymiarów kary pozbawienia wolności za takie przestępstwa jak złośliwe lub uporczywe naruszanie praw pracownika wynikające ze stosunku pracy lub ubezpieczenia społecznego oraz przestępstwa nierespektowania orzeczenia sądu lub komisji pojednawczej zobowiązującego do ponownego przyjęcia pracownika do pracy, co godzi zarówno w prawa pracownika, jak i w zasady porządku prawnego;
- ułatwiające zakładanie agencji zatrudnienia i jednocześnie utrudniające ochronę pracowników tymczasowych;
- znacznie osłabiające pozycję prawną najemcy-lokatora;
- powodujące złagodzenie odpowiedzialności karnej za naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych;
- dotyczące sposobu przekształcenia spółdzielni w spółkę prawa handlowego.

Prezydium KK dostrzega i pozytywnie ocenia próbę ograniczenia poprzez projektowaną ustawę zbędnych formalności przede wszystkim dla przedsiębiorców, niestety w zdecydowanie mniejszym zakresie dla obywateli, a efektywność tego przedsięwzięcia może zostać zweryfikowana w praktyce.

Prezydium Komisji Krajowej stwierdza, że wiele innych proponowanych zmian budzi poważne wątpliwości, które przedstawione są w dalszej części opinii wraz z uzasadnieniem.

Art. 2 projektu dotyczący zmian w ustawie prawo spółdzielcze (Dz.U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1848 z późn. zm.)

Pkt. 1) Propozycja przekształcenia spółdzielni pracy w spółkę handlową budzi szereg zastrzeżeń. Zaproponowane rozwiązania nie zabezpieczają w sposób wystarczający praw członków spółdzielni, którzy nie przystąpią do spółki przekształcanej. W szczególności dotyczy to braku ochrony trwałości ich stosunku pracy po zarejestrowaniu spółki. Ustawodawca nie przewidział okresu, w jakim umowy o pracę tych osób nie mogłyby być wypowiedzane. Zastrzeżenia również budzi nierówny udział w majątku byłej spółdzielni członków spółdzielni, którzy nie przystąpią do spółki przekształcanej. Osobom tym wypłacone zostaną tylko wpisowe, udziały członkowskie i udziały członkowskie z podziału nadwyżki bilansowej. Nie widzimy również uzasadnienia dla umożliwienia zostania założycielem spółki przekształcanej osobom niebędącym członkami spółdzielni. Obawiamy się, że to rozwiązanie może stanowić źródło nadużyć przy przekształcaniu spółdzielni.

Pkt. 2) Zmiana druga dotyczy propozycji dopuszczenia w statucie spółdzielni możliwości zatrudnienia wszystkich lub niektórych członków na podstawie umowy o pracę.

Spółdzielca może być zatrudniony w spółdzielni pracy wyłącznie na podstawie spółdzielczej umowy o pracę. Spółdzielcza umowa o pracę jest umową szczególnego rodzaju, nawiązującą stosunek pracy między stronami pozostającymi ze sobą w stosunku członkostwa. Cechą wyróżniającą spółdzielcze stosunki pracy jest niewystępowanie w nich instytucji rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy spółdzielcy. Spółdzielczą umowę o pracę można wypowiedzieć tylko w przypadkach przewidzianych w prawie spółdzielczym. Ta ochrona spółdzielczego stosunku pracy wynika z idei, dla jakiej były tworzone spółdzielnie pracy - prowadzenia wspólnego przedsiębiorstwa w oparciu o osobistą pracę członków oraz z zaangażowania finansowego członków spółdzielni w jej majątek. Na członku spółdzielni ciąży obowiązek wniesienia wpisowego oraz zadeklarowanych udziałów stosownie do postanowień statutu spółdzielni. Członek spółdzielni uczestniczy również w pokrywaniu strat spółdzielni do wysokości zadeklarowanych udziałów. W wyniku wprowadzenia proponowanej zmiany w spółdzielniach pracy dopuszczone byłoby zatrudnianie członków spółdzielni na czas próbny, czas określony oraz rozwiązywanie

z nimi stosunku pracy na podstawie art. 52 k.p. Zdaniem Związku jest to propozycja niekorzystna dla spółdzielców i sprzeczna z ideą spółdzielczości, zgodnie z którą decyzje odnośnie stanu zatrudnienia oraz przyjęcia lub wykluczenia z grona członków podejmowane są kolektywnie przez uprawnione organy a nie jednoosobowo. Pozostawienie obowiązku zaangażowania materialnego członków w działanie spółdzielni oraz pokrywanie strat spółdzielni przy dopuszczeniu jednoosobowego podejmowania decyzji przez pracodawcę odnośnie wypowiedzenia stosunku pracy, mogłoby prowadzić do szeregu nadużyć.

Jednocześnie pragniemy przypomnieć, iż prawo spółdzielcze umożliwia w spółdzielniach pracy, o ile przewiduje to statut spółdzielni, uzależnienie przyjęcia na członka spółdzielni od odbycia okresu kandydackiego. Długość trwania okresu reguluje statut spółdzielni. Do kandydatów na członków spółdzielni stosuje się przepisy Kodeksu pracy dotyczące osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony. Więc w świetle obecnie obowiązujących przepisów możliwe jest zatrudnianie przez spółdzielnię pracowników na czas określony.

Z powyższych powodów Prezydium KK NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje zaproponowane zmiany i proponuje skreślenie pkt. 2.

Jednocześnie pragniemy zauważyć, iż dodanie § 1a do art. 201 prawa spółdzielczego i pozostawienie § 2 w niezmienionym brzmieniu będzie miało taki skutek, iż § 2 nie będzie miał zastosowania do § 1, czyli do spółdzielców zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą, umowy zlecenia lub umowy o dzieło, gdyż nie będzie się odpowiednio stosowało przepisów art. 182 § 1, 2 i 4, (obowiązek pozostawania w stosunku pracy), art. 183 (składniki i ochrona wynagrodzenia) oraz art. 186 § 1 (wygaśnięcie umowy). Tę propozycję Związek również opiniuje negatywnie, gdyż znosi ona ochronę członków spółdzielni zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą, umowy zlecenia lub umowy o dzieło.

Art. 3 projektu zmieniający ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U z 2007 r., Nr 70, poz. 473 z późn. zm.)

Pozytywnie należy ocenić zmianę art. 17 ust. 3 ustawy poprzez wprowadzenie możliwości żądania przez pracownika zbadania jego stanu trzeźwości również przez powołane do ochrony porządku, np. policję. Badania trzeźwości tzw. wewnątrzzakładowe bardzo często okazywały się formą szykany wobec pracowników i przeprowadzane były przez osoby nie zawsze odpowiednio do tego przygotowane.

Art. 4 projektu dotyczący zmian w ustawie o narodowym zasobie archiwalnym (Dz.U. z 2006 r., Nr 97, poz. 673 z późn. zm.)

W art. 4 projektu uchyla się w całości art. 51d ustawy o narodowym zasobie archiwalnym, który reguluje zasady wykonywania tejże działalności z punktu widzenia archiwizacji i udostępniania akt. W konsekwencji znika obowiązek zapewnienia odpowiedniego zaplecza organizacyjno-technicznego, co negatywnie wpłynie na przechowywanie danych.

W przypadku obowiązku długotrwałego okresu przechowywania akt (50 lat) zapewnienie odpowiedniego zaplecza organizacyjno-technicznego jest warunkiem niezbędnym, gdyż akta przechowywane w nieodpowiednich warunkach ulegną zniszczeniu, a tym samym osoby, których dotyczą, mogą zostać pozbawione możliwości udowodnienia swoich praw. Brak jest także uzasadnienia dla likwidacji obowiązku posiadania regulaminu udostępniania akt ze względu na potrzebę zapewnienia jasno określonych zasad dostępności. Wątpliwości budzi również wykreślenie Art. 51d pkt. 2, który brzmi: „W skład zarządu przedsiębiorcy nie mogą wchodzić osoby, które były karane za przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów lub mienia.”. Zapis ten powinien zostać w całości utrzymany, jako chroniący przed dostępem do akt osób, które mogą dopuścić się przekłamań i fałszerstw.

Art. 23 zmieniający ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.)

Nie wyrażamy zgody na proponowane obniżenie wymiarów kary pozbawienia wolności za takie przestępstwa jak złośliwe lub uporczywe naruszanie praw pracownika wynikające ze stosunku pracy lub ubezpieczenia społecznego - art. 218 § 1 k.k. oraz przestępstwa nierespektowania orzeczenia sądu lub komisji pojednawczej (zob. art. 242 i 244 k.p.) zobowiązującego do ponownego przyjęcia pracownika do pracy, co godzi zarówno w prawa pracownika, jak i w zasady porządku prawnego - art. 218 § 2 k.k. W przypadku pierwszego przestępstwa zagrożenie karne obniżono z dwóch lat do 1 roku kary pozbawienia wolności, w przypadku drugiego - z 1 roku do 6 miesięcy kary pozbawienia wolności. Taka regulacja stanowi wyraźny sygnał dla pracodawcy, że w ocenie ustawodawcy tego typu przestępstwa nie są kwalifikowane jako szczególnie niebezpieczne dla porządku prawnego i może być interpretowana przez pracodawców jako przyzwolenie na tego typu naruszenia.

Art. 28 projektu zmieniającego ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.)

W art. 28 projektu zmieniającym ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych proponuje się złagodzenie odpowiedzialności karnej za określone naruszenia jej przepisów, przede wszystkim przez wykreślenie kar w postaci ograniczenia i pozbawienia wolności. W art. 49 ust. 1, art. 50, art. 51 ust. 1 i 2, art. 52, art. 53, art. 54 tej ustawy ustawodawca pozostawia jedynie karę grzywny dookreślając jej wysokość, ponieważ wysokość grzywny nie była do tej pory sprecyzowana. W jednym przypadku (art. 49 ust. 2) ustawodawca ogranicza karę pozbawienia wolności z 3 lat do roku.

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” nie wyraża zgody na proponowaną nowelizację.

Art. 32 projektu ustawy dotyczący zmian w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.)

Propozycje zawarte w art. 32 projektu mają na celu zmianę niektórych rozwiązań zawartych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. W projekcie proponuje się m.in.: 1) obniżenie wysokości dodatkowej opłaty, która może być wymierzona płatnikowi składek z tytułu nieopłacenia składek lub opłacenia ich w zaniżonej wysokości ze 100 % do 30 % kwoty nieopłaconych składek, 2) skrócenie okresu przedawnienia należności z tytułu składek oraz okresu po upływie którego nie można dochodzić od ZUS zwrotu nienależnie opłaconych składek z 10 do 5 lat, 3) wprowadzenie możliwości odroczenia terminu płatności oraz rozłożenia na raty należności z tytułu składek również w odniesieniu do składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek (np. pracowników), 4) przyznanie płatnikom składek (np. pracodawcom) prawa do wynagrodzenia z tytułu terminowego opłacania składek pobranych od ubezpieczonych finansowanego przez ubezpieczonych w wysokości 0,3 % kwoty pobranej składki, 5) wydłużenie okresu na zgłoszenie pracownika do ubezpieczenia, wyrejestrowanie z ubezpieczenia, przedstawienie imiennego raportu miesięcznego, zgłoszenie płatnika składek 6) skrócenie z 10 do 5 lat okresu przechowywania kopii deklaracji rozliczeniowych i imiennych raportów miesięcznych oraz dokumentów je korygujących.

Oceniając propozycje zawarte w art. 32 projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorstw należy stwierdzić, że generalnie zmierzają one do ograniczenia rygorów związanych z nieterminowym i nieprawidłowym realizowaniem obowiązków z zakresu ubezpieczeń społecznych przez płatników składek. Są to propozycje szkodliwe z punktu widzenia systemu finansów publicznych, dlatego, że ich realizacja przyczyni się do pogorszenia ściągальności składek przez ZUS (która *nota bene* przedstawia się obecnie na zadowalającym poziomie), a w konsekwencji do pogłębienia dotychczasowego deficytu systemu ubezpieczeń społecznych, który i tak będzie musiał zostać pokryty ze

środków budżetowych. Za kuriozalną należy uznać propozycję, aby to ubezpieczeni płacili płatnikowi składek wynagrodzenie za terminowe opłacanie składek. Propozycja ta budzi wątpliwości z punktu widzenia zgodności z zasadą ochrony własności wyrażoną w art. 21 ust. 1 Konstytucji RP, dlatego, że zakłada ona upoważnienie płatnika składek do przywłaszczenia sobie części wynagrodzenia za pracę będącego własnością ubezpieczonego, potrącaanej wyłącznie w celu zaspokojenia składkowych należności publicznoprawnych.

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje zaproponowane zmiany.

Art. 45 projektu ustawy zmieniający ustawę z dnia 21 czerwca 2001r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r., Nr 31, poz. 266 z późn. zm.)

W art. 45 projektu zmieniającym ustawę z dnia 21 czerwca 2001r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego przedstawiono propozycje :

1. art. 8a ust. 2 - skrócenia okresu wypowiedzenia najemcy wysokości czynszu i innych opłat z 3 do 2 miesięcy, dopisano „zmiany opłat niezależnych do właściciela” – co do których nie będzie wymagane stosowanie okresu wypowiedzenia wprowadzenia podwyżek;
2. art. 8a ust. 4b - możliwość podwyższania przez właściciela czynszu, innych opłaty za używanie lokalu przy zwrocie kapitału w skali roku na poziomie nie wyższym niż:
 - a) 2 (było 1,5) % nakładów poniesionych przez właściciela na budowę albo zakup lokalu lub
 - b) 15 (było 10) % nakładów poniesionych przez właściciela na trwałe ulepszenie istniejącego lokalu zwiększające jego wartość użytkową aż do ich pełnego zwrotu;
3. art. 8a ust. 5 – skrócenie okresu z 2 do 1 miesiąca, w którym lokator może odmówić na piśmie przyjęcia podwyżki ze skutkiem rozwiązania stosunku prawnego, na podstawie którego lokator zajmuje lokal, z upływem okresu wypowiedzenia lub też wedle wyboru może zakwestionować podwyżkę, o której mowa w art. 8a ust. 4, wnosząc do sądu pozew o ustalenie, na podstawie przepisów art. 8 a ust. 4a-4e, że podwyżka jest niezasadna albo jest zasadna, lecz w innej wysokości. Ponadto, dotąd właściciel obarczony był obowiązkiem udowodnienia zasadności podwyżki, a proponuje się zawężenie tego do okoliczności z art. 8 a ust. 4b lit. a) i b);

4. uchylenie art. 9 ust. 1b z zakazem podwyższania czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, z wyjątkiem opłat niezależnych od właściciela, częściej niż co 6 miesięcy;
5. art. 11 ust. 2 – umożliwienie właścicielowi rozwiązanie natychmiastowe stosunku najmu (*obecnie nie później niż na miesiąc naprzód, na koniec miesiąca kalendarzowego, właściciel może wypowiedzieć ten stosunek prawny*), jeżeli lokator:
 - a) pomimo pisemnego upomnienia, skierowanego 7 dni przed wypowiedzeniem, nadal używa lokalu w sposób sprzeczny z umową lub niezgodnie z jego przeznaczeniem lub zaniedbuje obowiązki dopuszczając do powstania szkód, lub niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców albo wykracza w sposób rażący (*proponycja usunięcia lub uporczywy*) przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali, lub
 - b) jest w zwłoce z zapłatą czynszu lub innych opłat za używanie lokalu co najmniej za dwa (*obecnie trzy*) pełne okresy płatności pomimo uprzedzenia go na piśmie o zamiarze wypowiedzenia stosunku prawnego i wyznaczenia dodatkowego, 2 tygodniowego (*jest miesięcznego*) terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności, lub
 - c) używa lokalu, który wymaga opróżnienia w związku z koniecznością rozbiórki lub remontu budynku, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 4;
6. art. 11 ust. 3 pkt 1) – aby właściciel lokalu mógł wypowiedzieć stosunek najmu z zachowaniem miesięcznego terminu wypowiedzenia (*obecnie sześciomiesięczny termin*) na koniec miesiąca kalendarzowego, z powodu nie zamieszkiwania najemcy przez okres dłuższy niż 12 miesięcy;
7. art. 11 ust. 4 – wprowadzenia zupełnie nowego zapisu, iż właściciel może wypowiedzieć stosunek najmu bez podania przyczyny wypowiedzenia z zachowaniem rocznego okresu wypowiedzenia;
8. uchylenie art. 11 ust. 5, 6 i 7, wedle których – „nie później niż na 3 lata naprzód, na koniec miesiąca kalendarzowego, właściciel może wypowiedzieć stosunek prawny lokatorowi, o ile zamierza zamieszkać w należącym do niego lokalu, a nie dostarcza mu lokalu zamiennego i lokatorowi nie przysługuje prawo do lokalu, o którym mowa w ust. 4. Jeżeli właściciel, który wypowiedział stosunek prawny na podstawie przepisu ust. 5, nie zamieszkał w swoim lokalu lub zaprzestał w nim zamieszkiwać przed upływem pół roku od ustania wypowiedzianego stosunku prawnego, lokator jest

uprawniony, według swojego wyboru, bądź do powrotu do lokalu na dotychczasowych warunkach bądź do żądania od właściciela zapłaty różnicy w czynszu i w opłatach, które płaci obecnie, w stosunku do tych, które płacił w ramach wypowiedzianego stosunku prawnego za okres jednego roku. Koszty przeprowadzki lokatora do lokalu ponosi właściciel. Przepisy ust. 4-6 stosuje się, jeżeli w lokalu właściciela ma zamieszkać jego pełnoletni zstępny, wstępny lub osoba, wobec której właściciel ma obowiązek alimentacyjny. Wypowiedzenie stosunku prawnego, pod rygorem nieważności, powinno wskazywać osobę mającą zamieszkać w lokalu właściciela”;

9. art. 11 ust. 9 – przeniesienie obowiązku zapewnienia lokalu zamiennego z właściciela budynku na właściwą miejscowo gminę (kiedy budynek kwalifikuje się do remontu lub rozbiórki)

10. uchylenie art. 32 - mówiącego o tym, że „w razie wypowiedzenia najmu, na podstawie art. 11 ust. 2 pkt 4, najemcy opłacającemu w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy czynsz regulowany, obowiązek zapewnienia temu najemcy lokalu zamiennego oraz pokrycia kosztów przeprowadzki spoczywa, do dnia 31 grudnia 2015 r., na właściwej gminie”.

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” ocenia ww. zmiany negatywnie, z uwagi na znaczne osłabienie pozycji prawnej najemcy – lokatora.

Art. 60 projektu ustawy dotyczący ustawy o rencie socjalnej (Dz. U. 2003, Nr 135, poz. 1268 z późn. zm.)

Zaproponowane zmiany polegają na umożliwieniu dokonania wyboru co do sposobu powiadomienia organu wypłacającego rentę przez osobę pobierającą rentę socjalną, w przypadku osiągnięcia przez nią przychodu w kwocie powodującej zawieszenie prawa do tej renty. Proponuje się, aby osoba zobowiązana do powiadomienia, mogła tego dokonać w formie przedstawienia zaświadczenia albo oświadczenia określającego kwotę przychodu. Zaproponowane rozwiązanie jest niezgodne z zapowiadanymi działaniami Rządu RP, których celem ma być zniesienie zasady zawieszania renty socjalnej w przypadku osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego. Przejaw takiej woli politycznej wyraził Rząd RP w projekcie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (druk Sejmowy nr 627) proponując uchylenie art. 10 ustawy o rencie socjalnej. Podobne przekonanie o konieczności takiej zmiany ustawy o rencie socjalnej prezentował Pełnomocnik Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych podczas spotkań z przedstawicielami Związku.

Dlatego Prezydium KK NSZZ „Solidarność” zaproponowane zmiany w ustawie o rencie socjalnej uważa za niewystarczające i niezgodne z zapewnieniami Rządu i oczekiwaniami środowiska osób niepełnosprawnych.

Art. 65 projektu dotyczący zmian ustawy o rybołówstwie (Dz.U z 2004 r, Nr 62 poz. 574 z późn. zm.)

W art. 14 i 15 ustawy o rybołówstwie określone zostały przesłanki, przy spełnieniu których minister do spraw rybołówstwa może odmówić wydania licencji połowowej lub ją cofnąć. Wśród tych przesłanek jest również skazanie prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo popełnione przy użyciu statku rybackiego. Przepisy nie precyzują, wg jakich kryteriów będą podejmowane decyzje, czy takie przestępstwo uzasadnia o odmowę wydania lub cofnięcie licencji. Pełną dowolność w tym zakresie ma Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi odpowiedzialny za sprawy rybołówstwa.

W tej sytuacji słusznym jest pozostawienie sądom orzeczenie, czy za popełnione przestępstwo należy pozbawić prawa do wykonywania określonej działalności gospodarczej (w tym działalności połowowej), a nie ministrowi odpowiedzialnemu za sprawy rybołówstwa. Uważamy jednak, że ukarać pozbawieniem licencji można dopiero po uprawomocnieniu się wyroku sądowego.

Art. 71 projektu ustawy dotyczącym ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U z 2008 r., Nr 69, poz. 415 i Nr 70, poz. 416)

W art. 71 projektu ustawy dotyczącym ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zostały przedstawione rozwiązania ułatwiające zakładanie agencji zatrudnienia, które są dyskryminujące względem około 3,5 tys. już założonych i obecnie działających podmiotów, a ponadto utrudnią ochronę pracowników tymczasowych.

W związku z powyższym Prezydium Komisji Krajowej nie wyraża zgody:

1. na uchylenie art. 8 ust. 1 pkt 17 oraz zmianę art. 18 ustawy przewidujące likwidację certyfikatów dla agencji pracy tymczasowej, warunkujących i umożliwiających wykonywanie działalności gospodarczej. W bieżącym roku dokonano zmiany przepisów w zakresie ww. certyfikatów (zlikwidowano obowiązek uzyskania certyfikatu odrębnie dla każdej z form aktywizacji w ramach agencji), w konsekwencji pozostawiono jeden ogólny certyfikat. Konieczność zapewnienia podstawowych - minimalnych standardów usług świadczonych przez agencje pracy tymczasowej w pełni uzasadnia pozostawienie certyfikatu, tym bardziej, iż od ostatniej zmiany ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie zaistniały jakiegokolwiek nowe okoliczności usprawiedliwiające proponowaną (dalej idącą) zmianę.

2. na uchylenie art. 18k ustawy przewidujące zlikwidowanie opłaty ponoszonej przy wpisie do ewidencji działalności regulowanej (100 – 200 zł), jako że będzie ono stanowiło kolejne uszczuplenie wpływów publicznych. Wysokość opłaty w stosunku do charakteru planowanej działalności gospodarczej nie jest wygórowana.
3. na zmianę art. 19 pkt 1 ustawy przewidującą zezwolenie prowadzenia działalności agencjom pracy tymczasowej zadłużonym względem Funduszu Pracy oraz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.
4. na zmianę art. 19 pkt 2 ustawy przewidującą na zezwolenie prowadzenia działalności agencjom pracy tymczasowej ukaranym w trybie art. 121 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tj. za pobieranie niedozwolonych opłat od klientów, którym szukano zatrudnienia).
5. na zmianę art. 19f ustawy przewidującą zlikwidowanie sprawozdawczości w związku z prowadzeniem agencji pracy tymczasowej. Wyłączenie sprawozdawczości ograniczy przejrzystość kontroli w agencjach oraz naruszy postanowienia Konwencji MOP 181, w której wyraźnie wskazuje się na konieczność zapewnienia sprawozdawczości agencji, zgodnie z art. 11 Konwencji (w zakresie ochrony pracowników zatrudnionych) oraz 12 Konwencji (w zakresie obowiązków biur pośrednictwa pracy).

Nadto Prezydium KK NSZZ „Solidarność” uważa za niedopuszczalne pominięcie opinii Trójstronnej Komisji ds. Społeczno - Gospodarczych i Naczelnej Rady Zatrudnienia, w zakresie zmian dotyczących ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, jak również nieuwzględnienie przy projektowaniu zmian ww. ustaw art. 11 i 12 Konwencji MOP nr 181.

Art. 88 projektu ustawy dotyczący ustawy o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych (Dz. U. z 2006 r., Nr 249, poz. 1824).

W projekcie proponuje się zastąpić obowiązek złożenia zaświadczenia o utracie przez wnioskodawcę wzroku z powodu urazu, wystawianego przez lekarza okulistę, obowiązkiem złożenia pisemnego oświadczenia. Jest to propozycja dość zaskakująca biorąc pod uwagę, iż dotyczy osób niewidomych. Zgodnie z Art. 80. Kodeksu cywilnego, „Jeżeli osoba nie mogąca czytać ma złożyć oświadczenie woli na piśmie, oświadczenie powinno być złożone w formie aktu notarialnego.” Innymi słowy, projektodawcy proponują zastąpić obowiązek złożenia zaświadczenia wydawanego przez lekarza okulistę obowiązkiem złożenia oświadczenia, które w przypadku osób niewidomych powinno być złożone w formie aktu

notarialnego. Trudno takie posunięcie uznać za uzasadnione. W świetle argumentów przytoczonych w uzasadnieniu projektu, iż „potwierdzenie utraty wzroku znajdujemy w orzeczeniu o inwalidztwie, a na potwierdzenie okoliczności utraty wzroku wnioskodawca przedstawia dowody, w tym dokumentację medyczną” wydaje się, iż jedynym słusznym posunięciem jest uchylenie pkt. 2. w art. 2 ust. 4. Punkt 2 w obecnym i proponowanym brzmieniu nakłada obowiązek dostarczenia dokumentu, który nic nowego do sprawy nie wnosi.

Art. 92 dotyczący ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz.U. z 2009 r., Nr 1, poz. 7 i Nr 6, poz. 33).

Propozycje zmiany 1) przewiduje, iż do wniosku o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego należy dołączyć zaświadczenie lub oświadczenie o dochodzie podlegającym opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Propozycja likwiduje obowiązek wydania zaświadczenia przez urząd skarbowy co w efekcie uniemożliwi wnioskodawcy chcącemu złożyć zaświadczenie, uzyskanie tego zaświadczenia z urzędu skarbowego. Należałoby utrzymać rozwiązanie, iż w przypadku gdy osoba wybierze złożenie zaświadczenia, owo zaświadczenie wydaje urząd skarbowy.

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” zwraca uwagę, że przypis 1) projektu zawiera wprowadzający w błąd katalog ustaw zmienianych projektowaną ustawą.

Gdańsk, 11 stycznia 2010 r.

Prezydium KK

NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Jacek Rybicki
Jacek Rybicki

Decyzja

Prezydium KK

nr 75/10

ws. opinii o projekcie ustawy MG o *ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców* (1.5.26.02.10)

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” opiniując projekt ustawy Ministra Gospodarki o *ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców* (1.5.26.02.10) podtrzymuje swoje negatywne stanowisko wyrażone w decyzji Prezydium KK nr 7/10 co do następujących propozycji:

1. Art. 23 projektu zmieniającego ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.)

W art. 23 projektu zmieniającym ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych proponuje się złagodzenie odpowiedzialności karnej za określone naruszenia jej przepisów, przede wszystkim przez wykreślenie kar w postaci ograniczenia i pozbawienia wolności. W art. 49 ust. 1, art. 50, art. 51 ust. 1 i 2, art. 52, art. 53, art. 54 tej ustawy ustawodawca pozostawia jedynie karę grzywny dookreślając jej wysokość, ponieważ wysokość grzywny nie była do tej pory sprecyzowana. W jednym przypadku (art. 49 ust. 2) ustawodawca ogranicza karę pozbawienia wolności z 3 lat do roku.

Prezydium KK nie wyraża zgody na proponowaną nowelizację.

2. Art. 51 projektu ustawy dotyczący ustawy o rencie socjalnej (Dz. U. 2003 r., Nr 135, poz. 1268 z późn. zm)

Zaproponowane zmiany polegają na umożliwieniu dokonania wyboru co do sposobu powiadomienia organu wypłacającego rentę przez osobę pobierającą rentę socjalną, w przypadku osiągnięcia przez nią przychodu w kwocie powodującej zawieszenie prawa do tej renty. Proponuje się, aby osoba zobowiązana do powiadomienia mogła tego dokonać w formie przedstawienia zaświadczeniu albo oświadczenia określającego kwotę przychodu. Zaproponowane rozwiązanie jest niezgodne z zapowiadanymi działaniami Rządu RP, których celem ma być zniesienie zasady zawieszania renty socjalnej w przypadku osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

Przejaw takiej woli politycznej wyraził Rząd RP w rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 627) proponując uchylenie art. 10 ustawy o rencie socjalnej. Podobne przekonanie o konieczności takiej zmiany ustawy o rencie socjalnej prezentował Pełnomocnik Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych podczas spotkań z przedstawicielami Związku.

Dlatego Prezydium KK zaproponowane zmiany w ustawie o rencie socjalnej uważa za niewystarczające i niezgodne z zapewnieniami Rządu i oczekiwaniami środowiska osób niepełnosprawnych.

3. Art. 56 projektu dotyczący zmian ustawy o rybolóstwie (Dz.U. z 2004 r. Nr 62 poz. 574 z późn. zm.)

Prezydium KK uważa, że ukaranie pozbawieniem licencji powinno nastąpić po uprawomocnieniu się wyroku sądowego.

Ponadto Prezydium KK pragnie zwrócić uwagę na możliwość wprowadzenia do opiniowanego projektu przepisów mających na celu zapobieżenie powstającemu często w praktyce problemowi, jakim jest wskazanie, która struktura wewnętrzna danego podmiotu występuje w charakterze pracodawcy w rozumieniu art. 3 Kodeksu pracy—przykładowo, czy pracodawcą jest spółka jako całość, czy też jej oddziały. W chwili obecnej zdarza się, iż dopiero przed sądem następuje weryfikacja tego zagadnienia, co rodzi istotne utrudnienia zarówno dla pracowników, którzy nie mają pewności wobec kogo kierować pozwy, jak i organizacji związkowych. Zdaniem Prezydium Komisji Krajowej zasadne jest rozważenie wprowadzenia do ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym wymogu ujawniania w tym rejestrze informacji dotyczących wskazania, jaka jednostka występuje w roli pracodawcy (art. 38 pkt 1 lit. d ustawy o KRS oraz art. 5 ust. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej).

Jednocześnie Prezydium KK z zadowoleniem przyjmuje fakt, że większość propozycji zmian, które zostały przez NSZZ „Solidarność” ocenione negatywnie, nie znalazły się w nowej wersji projektu ustawy.

Gdańsk, 30 marca 2010 r.

Prezydium KK

NSZZ „Solidarność”
S E K R E T A R Z
KK NSZZ „Solidarność”
Jacek Rybicki
Jacek Rybicki